

נקודות של אור

דיבורים מאירים שזכינו לטמוע מפי כ"ק מרן רבינו שליט"א

חג הפסח תשפ"ב - מפני קדושת המועד

אילו הוציאנו ממצרים ולא קרע לנו את הים, דיינונו???

האם באמת היה מספיק לעם ישראל לצאת ממצרים – ולהישאר תקועים בחוף ים סוף ליד המון מצרי מוסת?!

האם באמת היינו יכולים להתמודד ארבעים שנה במדבר – מבלי שהבורא יספק צרכינו ויאכיל אותנו את המן?!

ומה התועלת בקריעת ים סוף – אם צרינו לא ישקעו בתוכו וימשיכו לרדוף אחרינו?!

מה פשר ההצהרה אותה אנו מצהירים בכל שנה מחדש כי 'דיינו' ביציאת מצרים לבדה, בקריעת ים סוף לבדו או במעבר במדבר הנורא והאיום – מבלי לדעת כיצד נתפרנס?

אמר הרבי יסוד חזק, שמתאים כל כך למצב הבטחוני הרעוע שבו אנו נמצאים כיום:

אחד המצבים הכי מפחידים בחיים – הוא מצב של חוסר שליטה.

תושבי בני ברק עדיין לא הספיקו לשכוח את הרגעים בהם התבשרו על הפיגוע המתרחש ממש ברחובות עירם...

אלה היו רגעים נוראיים. בתחילה אף אחד לא ידע היכן בדיוק התרחש הפיגוע – מה שהעלה את מפלס החרדה בלבבות של כולם...

לאחר שהחלו השמועות לזרום והתברר כי המחבל ימ"ש התמקד בקצה העיר, ברחוב השניים וז' בוטינסקי – נגולה אבן כבדה מליבם של רבים שאינם מתגוררים באזור ואין להם קרובי משפחה שאמורים להסתובב שם... נותרה רק החרדה הקטנה ש-זה עלול חלילה להתרחש גם כאן מתחת הבית...

לעומתם, אלה שמתגוררים באזור – לא יכלו להירדם כמה לילות מרוב חרדה. הם גילו ברגע אחד עד כמה הם פגיעים וחשופים...

אם נתבונן באותם רגעים מפחידים נוכל להבחין בתופעה המדהימה הזו: אנחנו מפחדים להתמודד עם חוסר ידיעה!

חוסר אונים, חוסר ידיעה, חוסר שליטה – גונבים מאיתנו את שלוות הנפש והרגיעות!

אבל, היי, למה בעצם זה כל כך מרתיע אותנו? הרי אנחנו מאמינים באמונה שלימה שהבורא יתברך הוא השולט על חיינו, הוא בעל הכוחות כולם, הוא מנתב את החיים שלנו בצורה המדויקת ביותר – ולנו אין שום יכולת לשלוט באמת על מה שקורה איתנו!

המציאות האמיתית היא – שאין לנו שום יכולת שליטה.

המקרים הללו, של חוסר האונים, רק 'מזכירים' לנו את המציאות הזו...

כשאנחנו פוגשים בחיינו מצבים בהם מתגלה חוסר האונים שלנו והתלות שלנו בהחלטותיו ובהנהגתו של הבורא יתברך – זה מסוגל מצד אחד להכניס בליבנו חרדה עמוקה, כי גנבו לנו את השליטה המדומיינת שהיתה מנת חלקנו.

אולם מצד שני, דווקא המצב הלא נעים הזה, של חוסר האונים – הוא המסוגל למלא אותנו שמחה עצומה, כי אנו מגלים שכל חיינו הזורמים למישרים הם חסד עצום של הבורא! אנו מגלים שהשליטה על חיינו נמצאת בידיים הכי טובות!

הבחירה נתונה באותם רגעים של חוסר אונים – האם לתת למצב הזה להפיל אותנו ולהרעיד את שפיות הנפש שלנו, או לקחת את חוסר האונים לחיבור מחדש אל הבורא והישענות מוחלטת בו! נחזור לפיוט המוכר, פיוט 'דיינו':

בני ישראל עומדים על שפת הים, לחוצים עד קצה... מעולם לא היו במלכות מוות כזו! מצד אחד – ים סוער שגליו מלחכים את שולי המחנה, ומצד שני חיל מצרי עצום, חצים מתעופפים מעליהם והם, עבדים שזה עתה השתחררו, אינם מסוגלים להשיב מלחמה...

אין שום ישועה ברורה באופן, אין שום רעיון שאפשר 'להציע לריבונו של עולם' לפתור את הבעיה... מה עושים במצב הזה, כשהכול נראה כל כך שחור וחסר תקווה? מתייאשים כמובן, ומצפים לגורל האכזר...

אבל בני ישראל בוחרים בדרך השנייה, ומתבוננים: בזמן שאנחנו מנסים למצוא מוצא מהסבך הזה, האם יש לנו דרך להסביר כיצד בכלל יצאנו ממצרים? מי הוא שהצליח לשחרר אותנו מתחת סבלות מצרים כנגד כל הסיכויים? הרי הבורא בעצמו הוא שמוביל אותנו כאן, הוא שדואג לנו על כל צעד ושעל – ולמה לנו לדאוג?

הבורא הוציאנו ממצרים? דיינו בידיעה זו, הוא כבר ידאג לשאר!

הבורא מוביל אותנו ארבעים שנה במדבר? הוא כבר ידאג לנו לתזונה...

דיינו!

(ובמילים אחרות: אין הכוונה בפיוט לתאר את התחושה שלנו כיום ולומר – לא היה לנו צורך בקריעת ים סוף... כוונת הפיוט לתאר את תחושת בני ישראל באותם רגעים מדהימים של חוסר אונים!)

*

היכן נמצאת העטרה?

מה פירוש המילים 'ליום שצדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם'? הרי העטרה אמורה להיות מעל הראש ולא בתוכו – ולמה לא אומרים 'ועטרותיהם על ראשיהם'?

אמר הרבי: אכן, יכול אתה להסתובב עם העטרה הכי מפוארת על הראש, להיות מעוטר בכל תואר או כתר מלוכה, יכול אתה לחבוש שטריימל נוצץ או לקבל כבוד מכל הסביבה –

אבל בתוך הראש שלך אתה טרוד או עסוק בדברים שוליים ומעציבים. במצב כזה, איזה שווי יש לעטרה או לכתר הנוצץ שעל ראשך?!

ומצד שני, יכול אתה להתהלך עם כובע פשוט וממורט, לא להיות הכי מכובד בבית המדרש – אבל בראש שלך יש עטרה!

על זאת אנו מבקשים: עטרותיהם – בראשיהם!

*

סוד האומץ והתעוזה

ביום היארצייט של הרבי זצ"ל, דיבר הרבי על הצורך באומץ ובתעוזה – ככלי לסודי להצלחה בחיים ובעבודת השם יתברך:

הרבי זצ"ל היה בעל אומץ רב, הוא לא היסס לעמוד לימין דמויות נרדפות – ולא חש צורך לתרץ את מעשיו בפני העולם. הוא לא נבהל גם כשזה היה כרוך ברדיפות אישיות שסבל בעקבות תמיכתו באותן דמויות, שאגב כיום הן נישאות בפי כול בתהילה...

הרבי הזכיר עוד כמה מרבותיו הקדושים, כמו הלעלובער רבי, הביאלא רבי, וכמובן ר' אשר (ועוד) – שלא חשו צורך מעולם להתחשב ב'מה יאמרו', וביצעו את החלטותיהם בלי צורך לרצות את כל העולם...

הרבי אמר, שהאומץ הוא אחד הכלים הכי נצרכים כדי להצליח ולהשתחרר מהתלות באחרים.

כמה כאבים וייסורי נפש היינו יכולים לחסוך מעצמנו אם לא היינו מנסים לרצות את כל הסביבה?

כמה רוגע ובריאות נפש אנו מסוגלים לקנות כשאנו מסתכלים אך ורק על מה טוב ונכון בעבורנו – ומשתחררים מהתלות בדעתם של כל העולם...

אם אתה חושב שהצעד הזה הוא טוב ונכון עבורך – למה לך להימנע ממנו רק בגלל שיביטו עליך בעין עקומה? למה לפספס הזדמנויות בחיים?

זה הסוד לרגיעות: להשתחרר מהתלות בסביבה – ולהתחבר לעצמי באמת!

שאלו את הרבי: היכן עובר הגבול בין האומץ והתעוזה – לבין החוצפה והאגואיזם?

הרי גם האומץ וגם החוצפה מתאפיינים באותה התנהגות: לא להתחשב באחרים, לא להתייחס לדעתם, לא לתרץ את עצמי, לצפצף על העולם...

מה המדד, לדעת אם ה'אומץ' שלי הוא חיובי וטוב, או מלא באגו ובחוצפה?

השיב הרבי, על פי האמרה הידועה, שכל אדם צריך שני 'פייגן' – ('תאנים', כינוי לתנועת זלזול מוכרת): ביד אחת 'לצפצף' על כל העולם – וביד השניה 'לצפצף' על עצמו...

אמר הרבי: זהו המדד, אם אתה מסוגל 'לצפצף' על כל העולם וגם על עצמך, על רצונותיך האישיים – זהו האומץ הראוי והטוב...

עלינו להיות כנים מאוד עם עצמנו, ולבדוק היטב האם אכן חוסר ההתחשבות שלנו בדעתם של אחרים נובע מתוך אומץ ראוי – או משיקולי אגו...

שאלו את הרבי: האם אין שום מקום להתחשבות בזולת? מה הגבול שעד אליו מותר להגיע – וממנו זו כבר הגזמה?

אמר הרבי: הגבול, היא התורה הקדושה. הגבול, הוא רבי ומורה דרך!

*

המאור ושמש מגלה את ה'ביזנס' הבא? ❏

מילים פלאיות נאמרו בספר הקדוש 'מאור ושמש' בשם הרבי הקדוש מנעשכ"ז:

על ידי אמונה – אפשר להפוך כסף לזהב, ולשנות את הטבע!

איך זה עובד? איך אפשר להפוך כסף לזהב באמצעות האמונה?

הרבי הסביר זאת לפי הסיפור עם בתו של רבי חנינא בן דוסא שמילאה את כוסיות נרות השבת בחומץ, במקום בשמן.

רבי חנינא לא נבהל, הדליק ואמר: מי שאמר לשמן שידלוק – יאמר לחומץ וידלוק!

איך היה רבי חנינא בן דוסא כל כך רגוע בעניין, כיצד היה בטוח שאכן יצליח החומץ לדלוק?

הסביר הרבי, רבי חנינא ערך חשבון פשוט: הרי כל העולם הזה אינו אלא דמיון, סוג של תחפושת למציאות האמיתית והיחידה, מציאות השם. כל החפצים, החומרים וכללי הטבע הם בסך הכול 'לבושים' למציאות ה'אין סוף' של הבורא יתברך, והוא מחיה את השמן ממש כמו שהוא מחיה את החומץ...

אם הבורא רוצה, הוא יכול להפוך ברגע אחד את הטבע של החומץ, ולשנות אותו לשמן – כי הרי אין מציאות אמיתית בעולם. הכול זה הוא!

המחשבה הזו, אומר הרבי, היא מחשבה שמגלה את אור השכינה בתוך הטבע, מפצחת את המחסומים הגשמיים, מגיעה למקור ה'אין סוף' ומסוגלת לשנות את הטבע ממש!

זה הסוד של שינוי הטבע, והפיכת הכסף לזהב...

אחד הנוכחים בשיעור, 'נדלק'...

בכל זאת, מדובר ב'ביזנס' לא רע בכלל. לרכוש מטילי כסף בסכום פעוט יחסית, ובאבחת מחשבת אמונה אחת – להפוך אותם למטילי זהב יקרים. מי אינו רוצה?

שאל את הרבי: נו, אני יכול להתחיל לעשות את זה – ולהתפרנס יפה?

הרבי נהנה מן השאלה והסביר:

כשאתה עושה את החשבון הזה מתוך רצון אישי להרוויח באמצעות האמונה – שוב אין זו מחשבת אמונה זכה שנקיה מכל רבב גשמי, ואין בה את הכוח לפצח את המחסומים ולהגיע למקור ה'אין סוף'...

מתי הכלל הזה פועל?

כשאדם נמצא בעמדה של רצון לעשות את רצון השם, הוא נמצא במצב מסוים, שאליו הוביל אותו הבורא – וקשה לו להסתדר בו בדרך הטבע...

שם, כשאתה חף מכל רצון אישי, ומאמין באמונה שלימה שהבורא המחיה את כל העולם הוא זה שמחיה גם את הסיטואציה הנוכחית, ורק הוא מסוגל להושיע אותך – זה סוד שבירת הטבע! כל הבריאה מתגייסת לעזרתך, אפילו אם היא תצטרך להיהפך מכסף לזהב!

*

- נודב ע"י ידידנו הרה"ח ר' יאיר רשבסקי הי"ו להצלחה בכל העניינים -

יו"ל ע"י מערכת 'נקודות של אור' ספינקא. ניתן לזכות להשתתף בהוצאות ההדפסה וזכויות ההתחזקות.

ניתן להשיג את העלון בטלפון: 050-4171897, או בכתובת המייל: a0504171897@gmail.com או בבית מדרשינו רחוב דונולו 11

בני-ברק. להארות וחיוזקים, והצטרפות לחיזוק היומי במייל, ניתן לפנות באופנים הנ"ל. כל טעות מקורה בהכנת הכותב.